

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 243.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

χρ' τῆς πέλαι μετρίοφρονηςα. τῶ δὲ μὴ κορυπίει τοῖς φόβοις ἢ τοῖς κινδύνοις. ἀλλὰ ἢ καλακούςτς χρ' δουλοπρασίας ἀνωτέρας εἶναι, τίω μεγαλοψυχίας ὅτι δ' ἐκινυμένη. ἔ γὰρ τὸν δουλοπραπίη χρ' κόλακα, μετρίοφρονα ἀείζεται, οὐδὲ τὸν αὐθάδη χρ' ἀλαζόνα, μεγαλόφρονα. ἀλλ' ἑκατέρων τὰ ἀγαθὰ θηρῶσα, τὰ δυσχερῆ σικκίει, ἵνα τὰς ἀγγχθύρας τῆς ἀρετῆς κακίας φυρῶσα, αὐτίω χεθάρως ἀναδύσται τίω ἀρετίω.

Τῶ αὐτῶ σμγ.

Ἐπὶ τὸν χρ' τῆς παθῶν τῆς σαρκὸς ἱερόν χρ' θρησκῆσαι πόλεμον, ἔχ εἰαποῖς θαρροῦτας, ἀλλὰ τῆ θεία συμμάχα ὅτι τῆς ἐποντας τὸ νικᾶν. εἰ γὰρ χρ' ἔπος ὀρμήσοδμ, πᾶσαι μὲν τῶ θρησκουῖν χρ' παρὰ τὰ ξινκαὶ πό' ες χρ' ἀχρηπίας κινουῦτες τῆ δ' ἀνωθεν ροπή θαρροῦτες ράδιως τῶ εἰεσόμεθα, χρ' λαμσὰ κατ' αὐτῆς ἑτήσοδμ τὰ τῶ εἰπάμα, τῶις κατὰ μέρος νίχης, τῶις ἀγαθὰς ἐλπιδας σιωαῶζοντας.

Ἀπολλωνίω Διακόνω. σμδ.

Δύο γενικῶν κακῶν ἔσων, τῆς τῶ νοσιδύης, τῆς τῶ δρωιδύης. ἡ μὲν τῶ εἰργων, παλαιὰ τῶ νόμου σκωλάσθμ. ἡ δὲ νοσιδύης, τῶ εὐαγγελίως ἀνεσάλη, ἔ τὸ ἔργον μετὰ τίω τῶ εἰρη πμω: εἰ μὲν, ἀλλ' ὅπως ἀνμὴδ' ἀρχὴν λάβοι τὸ κακὸν τῶ εἰρημθε μὲν, τότε μὲν γὰρ τῆ χειρ, κῶ δὲ τῆ ψυχῆ εἰνομοθετήθη.

Ἀμμωνίω. σμε.

Ωσπερ οἱ ματῆ ἀνηκίτω ληφθέν.

affectum deunit: ha denus videlicet modestiam praestans, quod aduersus proximos minime se efferat: ac rursus eatenus magnitudinis animi specimen edens, quod nec terroribus, nec periculis succumbat, atque etiam adulatione ac seruili demissione superiorem se praebeat. Non enim seruilis animi hominem & adulatorem modestum esse statuit, nec rursus contumacem & arrogantem, magnanimum: verum vtriusque bona aucupans, vitia deuicit: quod nimirum vitia virtutibus propinqua fugiens, ipsam virtutem pure ac sincere adipiscatur.

Eidem. 243.

Ad sacrum bellum cum carnis vitiis gerendum nos conferamus oportet: sic tamen, vt non in nobis ipsi fiduciam collocemus, verum diuino subsidio victoriam permittamus. Si enim ad hunc modum progrediamur, vt omnem quidem apparatus, & praelium, & labores ac vigilias suscipiamus, in diuina autem ope atque auxilio fiduciam nostram positam habeamus, victoriam facile consequemur, ac praecleara aduersus ea trophaea erigemus, vna cum iis victoriis, quas paulatim ac serie quadam obtinebimus, bonas quoque spes adaugetes.

Apollonio Diacono. 244.

Cum duo summa vitiorum genera sint, alterum quod animo & cogitatione concipitur, alterum quod opere perpetratur: hoc quod opere perpetratur olim per legem interdictum ac vindicatum est, illud autem quod in cogitatione positum est, per Euangelium repressum atque coercitum. Euangelium quippe non opus, post flagitium editum, punit: verum id prouidet, vt ne ortum quidem omnino vitium capiat. Tum enim manui, nunc autem animae lex lata est.

Ammonio. 245.

Quemadmodum qui incurabili furore Ec